

Mál nr. 314/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs

Vátryggingartaki (A)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot, móttakið dags. 22. ágúst 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 9. september 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir slysi 8. desember 2022 við vinnu sína í nýbyggingu við G. M hafi verið að ná í verkfæri í bíl og þegar hún hugðist ganga upp tröppur sem voru gerðar úr vörubrettum rann hún í hálku sem höfðu myndast á brettunum og lenti illa á gangstéttarbrún. Í slysinu varð hún fyrir meiðslum og fór í aðgerð á þumalfingri. Fram kemur að V hafnaði bótaskyldu á grundvelli þess að A hafi ekki verið með starfsemi í fasteigninni og starfsmenn ekki verið á ábyrgð þess þegar slysið varð og því hafi A ekki verið atvinnurekandi í skilningi laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. M byggir á því að aðstæður á slysstað hafi verið óforsvaranlegar og hættulegar þeim sem þangað komu. Vörubrettum hafi verið raðað upp sem tröppum en þeir sem hafi átt leið þar um hafi átt að geta treyst því að frágangur og viðhald þeirra væri með þeim hætti að ekki skapaðist hætta fyrir gangandi vegfarendur. M byggir á því að athafnaskylda hafi hvílt á A til að gera allar mögulegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir slysaheitu á umræddri gönguleið. Fram kemur í málskoti að samkvæmt 2. mgr. 6.1.1. gr. byggingareglugerðar nr. 112/2012 skuli tryggja öryggi fólks innan bygginga og á lóðum þeirra. Þá skuli skv. 1. mgr. 12.10.1. gr. aðkoma að hverri byggingu, bílastæði og almenn göngusvæði að og við byggingu þannig staðsett og frágengin að aðgengi að byggingunni sé auðvelt öllum og ekki skapist slysaheita á svæðinu. Í 2. og 3. mgr. segi að yfirborðsefni á lóðum skuli valið þannig að hálkuvíðnám þess henti við þær aðstæður sem það er notað. Þá séu tröppur úr vörubrettum ekki í samræmi við ákvæði reglna nr. 547/1996, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð. Samkvæmt reglunum skuli umferðarleiðir vera þannig útbúnar að þær megi nota á öruggan hátt þannig að starfsmönnum stafi ekki hætta af. Þá kemur fram í málskoti að slysið hafi ekki verið rannsakað af Vinnueftirlitinu eins og bar að gera og að A hafi borið að tilkynna slysið strax til þess að hægt væri að rannsaka. M telur að sökum þessa verði A að bera hallann af vafaatriðum og sönnunarskorti. M mótmælir því að engin starfsemi hafi verið á vegum A á slysstað heldur hafi þvert á móti verið þar einn starfsmaður sem hafi spurt hana í kjölfar slyssins hvort það væri í lagi með hana. Þá getur M ekki fallist á það að fasteignin hafi verið ófrágengin og af þeim sökum sé ekki unnt að vísa til ákvæða byggingareglugerðar. M telur að A hafi borið að tryggja öruggt aðgengi að fasteigninni þrátt fyrir að framkvæmdir á eigninni hafi verið ókláraðar. M bendir á að ein íbúð hafi verið tekin í notkun á slysdegi og þess vegna sé ekki unnt að fallast á þá staðhæfingu V að um byggingarsvæði hafi verið að ræða.

Í bréfi V kemur fram að fasteignin G hafi verið í byggingu þegar slysið gerðist og eðli málsins samkvæmt sé ekki hægt að gera þá kröfu að lóð fasteignar sé fullfrágengin meðan á byggingu hennar standi og því ekki hægt að byggja meinta sök A sem fasteignareiganda á því skilyrði byggingareglugerðar nr. 11/2012, um aðgengi byggingar og frágang lóða, hafi ekki verið uppfyllt enda miðist byggingareglugerðin við að byggingar séu fullfrágengnar og teknar í notkun eftir lokaúttekt. Í þessu tilviki hafði lokaúttekin ekki farið fram og fasteignin ennþá á byggingarstigi og ekki tekin í notkun sem íbúðarhús. V hafnar því að aðstæður fyrir framan bygginguna hafi með einhverjum hætti verið óforsvaranlegar eða hættulegar. Engin gögn hafi verið lögð fram um aðstæður á slysstað aðrar en lýsingar M á slysinu og aðstæðum. A hafi hafnað því að hafa verið með starfsemi á staðnum enda aðeins eigandi fasteignarinnar og hafi M ekki sýnt fram á með gögnum eða öðrum rökum að svo hafi verið. Samkvæmt A hafi eina starfsemin á verkstað þegar slysið átti sér stað verið á vegum vinnuveitanda M. V telur að ekki unnt að byggja meinta sök A á því að aðstæður hafi verið ófullnægjandi og að A hafi borið ábyrgð á þeim vanbúnaði enda ósannað að aðbúnaður við fasteignina

hafi ekki verið í samræmi við byggingarreglugerð eða ákvæði laga nr. 46/1980. Í bréfi V kemur ennfremur fram að ekki sé unnt að telja að A hafi verið skylt að tilkynna slys M á grundvelli laga nr. 46/1980. Þá hafi A ekki fengið upplýsingar um að M hafi orðið fyrir slysi og hafi því ekki haft tök á því að tilkynna atvikið innan þess frests sem tilgreindur er í lögum enda hvíli tilkynningarskyldan á vinnuveitanda starfsmanns sem slasast. V telur því að ekkert bendi til þess að A geti borið skaðabótaábyrgð á slysi M þar sem hvorki A né starfsmenn hans hafi sýnt af sér saknæma eða ólögmæta háttsemi sem hafi leitt til slyssins.

Álit.

Í máli þessu er ágreiningur um það hvort A beri ábyrgð á því að M slasaðist við vinnu sína. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans verður að sanna að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt. Í þessu máli ber M sönnunarbyrði fyrir því að slys hennar sé að rekja til saknæmra og ólögmætra athafna eða athafnaleysis A eða annarra atvika eða aðstæðna sem það eða starfsmenn þess bera ábyrgð á. Það liggur fyrir að A var eigandi fasteignarinnar þar sem slysið varð. Ekki liggja fyrir neinar myndir um aðstæður á slysstað né önnur gögn sem staðreyna hvernig slysið bar að. Gegn neitun A telst ekki sannað að starfsmaður á vegum A hafi verið á staðnum á slysdegi. Jafnvel þótt M hafi runnið í hálku á vörubrettum sem mynduðu tröppur hefur M ekki sýnt fram á að A beri sök á aðstæðum á slysstað. Með vísan til framangreinds er slys M ekki bótaskyldt hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs A hjá V.

Reykjavík, 8. október 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir